

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Рівноапостольна Ніна,
Просвітитель Грузії**

**St. Nina, Equal-to-the-
Apostles, Enlighter of
Georgia**

**Sainte Nina, Égale-aux-
Apôtres, Illuminateur de la
Géorgie**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

«Господи, зійди Своє милосердя на цей нарід.»

На 27-го січня (це – 14-го січня за юліанським календарем) ми святкуємо пам'ять надзвичайної жінки, Св. Ніни, яку Церква називає «Рівноапостольною», тому що через її служіння країна Грузія стала однією з найперших Християнських держав.

Ніна була родичкою Св. Юрія і народилася в Кападокії – сьогодні це частина Туреччини. Її батько – римський генерал Завулон а мати, дружина його, Сосана. Коли вони на вернулись до Віри Христової їхнє життя драматично перемінилось. Вони продали свої власності і перенеслись у Єрусалим. Завулон відчув, що він повинен взяти на себе подвиг чернецтва а дружину його, Сосану, її дядько, Патріарх Єрусалимський Ювеналій, посвятив в сан Дияконіси і доручив їй догляд над убогими та недужими.

Ніну віддали в опіку побожної старенької жінки, Сари. Вона виховала її у Вірі і розказала їй про країну Грузію, яку за часи Римської імперії називали Іберією, а по-грузинському «Сакартвело», та в якій був похований Христовий Хітон в обіймах жінки, що називалася Сидонія, під деревом кипарисом.

Передання каже, що коли Апостоли вирішували, хто куди мав би піти проповідувати Євангелію, то Мати Ісусова, Марія, вибрала була цю країну, але Бог об'явив їй, що на разі не повинна вона туди йти, бо за деякий час прийде хтось інший, що піде туди на цю працю за її благословенням і під її приводом. І так, через декілька століть, молоденька Ніна мала видіння Богородиці, яка поблагословила її піти в Грузію на проповідь і дала їй Хрест сплетений з гілок виноградини, який потім і став символом Грузинського Християнства.

Зі страхом і трепетом, але з твердою вірою в Господа, Ніна здобула благословення свого дядька, Патріарха, і рушила в Грузію в супроводі іншої молодшої жінки з Риму, Св. Ріпсімії, з деякими слугами. Язичницький імператор, Діоклетіян, який мав пустити в рух одне з найсуворіших переслідувань Християн, відчув глибоке приваблення до красивої Ріпсімії і хотів одружитися з нею. Вона відмовила йому, зрозумівши, що Господь покликав її бути разом у місії з Ніною. Діоклетіян дав знати королеві Вірменії, Тілідату, про подорожніх. Цей король теж, побачивши красиву молоденьку Християнку, старався здобути її як свою дружину. Коли вона йому відмовила він дуже розсердився і жорстоко замучив її та її слуг.

А Ніна, супроводжена тепер Молитвами цих Мучеників таки добралася до Грузії, де її зустріли Мцхетські пастухи. Вони повели її до місця, де король Міріян зі своїми підданими поклонялись дуже показним золотим ідолам. Ніну дуже засмутив такий вияв ідолопоклонства і вона помолилася до Господа, щоб Він показав, що це Він справжній Бог, що створив Небо і землю і що приніс спасіння людському роду. Зразу зірвалася сильна буря, яка цілком знищила ідолів і їхній храм.

Ніна замешкала на повір'ю у городників королівських, які цим отримали велике благословення і стали її першими наверненнями. Скоро сама королева Нана теж навернулася до Христа, здобувши uzдоровлення від важкої недуги. Король Міріян утримувався і навіть сердився, що такий вплив здобуває молода чужинка над його народом. Але одного дня, коли він був на полюванні настала глибока темрява у лісі. З переляку він викликнув до Бога, якого проповідує смиренна Ніна. Темрява зразу зникла і Міріян став глибоко вірити в Христа. І так Грузія стала Християнською державою. Скоро після цього Ніна упокоїлась. На місці, де був похований Хітон Христовий побудували великий Собор і народ Грузії до нині величає Христа своїм прекрасним співом та побожними звичаями.

Як чудово чути про навернення цілих держав до Христа! Народ України звернувся до Господа в р. 988 і Христова наука глибоко вплинула на

нашу культуру. Однак треба нам усвідомлювати, що приналежність до культури чи традицій Християнського народу не спасає нас. Для цього треба особистого навернення та відданості до Господа і до Його науки. Ніколи не здобувається воно в самотності, бо ж Бог створив нас так, щоб наше життя перепліталось з іншими. Але все одно ми самі маємо рішуче й послідовно навертатися до Нього разом з іншими людьми та ради них. Саме так Молитва Св. Ніни, наведена вище, разом з Молитвами інших Рівноапостольних приносить блаженні наслідки в нашому житті та в житті безчисленних інших людей навколо нас.

St. Nina, Equal-to-the-Apostles, Enlighter of Georgia

“O Lord, send down Thy mercy upon this nation.”

On January 27 (which is January 14 on the Julian Calendar), we celebrate the memory of a remarkable woman, St. Nina, whom the Church calls “Isapostolos” which means “Equal to the Apostles”. It was by her ministry that the nation of Georgia became one of the first Christian nations.

Nina (also called Nino) was a relative of St. George and was born in Cappadocia (today a part of Turkey). Her father was the Roman general, Zabulon, and her mother, his wife, Sosana. Their acceptance of the faith of Christ brought a dramatic change to their lives. They sold their possessions and moved to Jerusalem. Zabulon felt that he must take up the labours of a Monk, and his wife, Sosana, was ordained a deaconess by her brother, Juvenal, the Patriarch of Jerusalem, who asked her to take up ministry to the poor and infirm.

Nina was left to the care of a pious old woman, Sara, who raised her in the Faith and told her about the land of Georgia, called Iberia in Roman times, and in Georgian “Sakartvelo”, where the Robe of Christ was buried in the embrace of a woman named Sidonia under a cypress tree.

Tradition says that when the Apostles were deciding who was to go to which

Sainte Nina, Égale-aux-Apôtres, Illuminateur de la Géorgie

«O Seigneur, fais descendre Ta miséricorde sur cette nation.»

Le 27 janvier (qui est le 14 janvier selon le calendrier julien), nous célébrons la mémoire d'une femme remarquable, Saint Nina, que l'Église appelle «Isapostolos» que signifie «égale aux Apôtres». C'est par son ministère que la nation de la Géorgie est devenue l'une des premières nations chrétiennes.

Nina (également appelé Nino) était une parente de Saint Georges et est née en Cappadoce (aujourd'hui une partie de la Turquie). Son père était le général romain, Zabulon, et sa mère, sa femme, Sosana. Leur acceptation de la foi du Christ a apporté un changement radical dans leur vie. Ils vendaient leurs propriétés et ont déménagé à Jérusalem. Zabulon a estimé qu'il doit prendre les travaux d'un moine, et son épouse, Sosana, a été ordonnée Diaconesse par son frère, Juvénal, le patriarche de Jérusalem, qui lui a demandé de prendre ministère envers les pauvres et les infirmes.

Nina a été laissée aux soins d'une vieille femme pieuse, Sara, qui l'a élevée dans la foi et lui a parlé de la terre de la Géorgie, appelée Iberia à l'époque romaine, et en géorgien «Sakartvelo», où la tunique de Jésus Christ a été enterrée dans l'étreinte d'une femme nommée Sidonie sous un cyprès.

nation to preach the Gospel that Jesus' Mother, Mary, herself had chosen this land, but had been divinely directed to put this off, for another was coming some time hence who would do this work under her guidance and blessing. And so several centuries later the young Nina had a vision of the Theotokos who blessed her to go Georgia and gave her a cross made of grapevines, which later became the symbol of Georgian Christianity.

With fear and trembling, but with firm faith in the Lord, Nina, upon receiving the blessing of her uncle, the Patriarch, set off for Georgia with another young woman from Rome, St. Rhipsimia, and some attendants. The pagan Emperor, Diocletian, who was to unleash one of the fiercest of persecutions of Christianity, was greatly attracted to the lovely Rhipsimia and wished to marry her. She refused, feeling called by the Lord to accompany Nina. Diocletian sent word of the travelers to the king of Armenia, Tiridates. This king, too, upon seeing the beautiful young Christian sought to make her his wife. When she refused he had her and her attendants cruelly put to death.

Accompanied by the prayers of these Martyrs, Nina pressed on to Georgia where she met some Mtskhethian shepherds. They led her to the place where the King, Mirian, with his people were about to worship some imposing golden idols. Nina was very sorrowful at this expression of idolatry and asked the Lord to show that He was the true God, Who had created Heaven and earth and had brought salvation to the human race. A fierce storm immediately arose and the idols and their temple were completely destroyed.

Nina took up residence in the yard of the royal gardeners, who were greatly blessed by this and became her first converts. Soon the Queen herself, Nana, accepted the Faith of Christ upon being healed of a terrible illness. King Mirian resisted and was somewhat resentful of the influence of

La tradition dit que lorsque les Apôtres ont été en train de décider qui devait se rendre à quelle nation de prêcher l'Évangile, que la Mère de Jésus, Marie, elle avait elle-même choisi cette terre, mais elle avait été divinement dirigée à remettre cela, car un autre allait venir un peu plus tard qui ferait ce travail sous sa direction et sa bénédiction. Ainsi plusieurs siècles plus tard, la jeune Nina a eu une vision de la Vierge Marie qui l'a bénie pour aller la Géorgie et lui donnait une Croix faite de vignes, qui devint plus tard le symbole du christianisme géorgien.

Avec crainte et tremblement, mais avec une foi ferme dans le Seigneur, Nina, à la réception de la bénédiction de son oncle, le Patriarche, partit pour la Géorgie avec une autre jeune femme de Rome, Saint-Rhipsimia, et certains serviteurs.

L'empereur païen Dioclétien, qui a plus tard ordonné l'un des plus féroces de persécutions du christianisme, a été fortement attiré par la belle Rhipsimia et voulait l'épouser. Elle a refusé, se sentant appelée par le Seigneur à accompagner Nina. Dioclétien fit dire des voyageurs au roi d'Arménie, Tiridate. Ce roi, aussi, en voyant la belle jeune chrétienne a cherché à la faire sa femme. Quand elle a refusé, il l'a eue cruellement mis à mort avec ses préposés.

Accompagnée par les prières de ces Martyrs, Nina s'est pressée à la Géorgie où elle a rencontré des bergers Mtskhethiens. Ils l'ont conduit à l'endroit où le roi, Mirian, avec ses gens, était sur le point d'adorer ses idoles d'or imposantes. Nina était très triste à cette expression de l'idolâtrie et a demandé au Seigneur de montrer qu'Il est le vrai Dieu, Qui a créé le ciel et la terre et avait apporté le salut de la race humaine. Une violente tempête se leva immédiatement et les idoles et leur temple ont été complètement détruits.

Nina s'installe dans la cour des jardiniers royaux, qui ont été grandement bénis par ce phénomène et sont devenus ses premiers convertis. Bientôt la reine elle-

the faith of this young stranger upon his people. But one day, while he was hunting, a strange darkness enveloped the forest, and in fear he cried out to the God proclaimed by the humble Nina. The darkness lifted immediately and Mirian became a firm believer in the teachings of Christ. And so Georgia became a Christian nation. Nina reposed in the Lord soon after. A great Cathedral was built over the place where Christ's Robe was buried and the people of Georgia continue to honour Christ with their beautiful singing and pious traditions.

It is wonderful to hear of the conversion of whole nations to the Gospel. The people of Ukraine turned to the Lord in 988 and the message of Christ has profoundly influenced our culture. We must, however, always recall that it is not adherence to the culture or tradition of a Christian nation that we are saved. Salvation requires our personal repentance and commitment to the Lord and His ways. It is never achieved in solitude, for God has so made us that our lives are intertwined with others. But it is still up to us to firmly, decisively and consistently keep on turning to Him with others and for others. In this way the Prayer of St. Nina cited above as well as those of the other Equals-to-the-Apostles shall bear fruit in our lives and the lives of countless people around us.

même, Nana, a accepté la foi du Christ après avoir été guérie d'une terrible maladie. Roi Mirian a résisté et a été quelque peu irrité de l'influence de la foi de ce jeune étranger à son peuple. Mais un jour, alors qu'il était à la chasse, une étrange obscurité enveloppait la forêt, et dans la crainte il a crié à Dieu proclamé par l'humble Nina. L'obscurité se leva immédiatement et Mirian est devenu un croyant ferme dans les enseignements du Christ. Et quand la Géorgie est devenue une nation chrétienne. Nina reposait dans le Seigneur peu de temps après ceci. Une grande Cathédrale a été construite sur le lieu où le Robe du Christ a été enterré et le peuple de la Géorgie continue toujours à honorer le Christ avec leur beau chant et pieuses traditions .

Il est merveilleux d'entendre de la conversion des nations entières à l'Évangile. Les habitants de l'Ukraine se sont tournés vers le Seigneur en 988 et le message du Christ a profondément influencé notre culture. Nous devons, toutefois, toujours rappeler que ce n'est pas par le respect de la culture ou de la tradition d'une nation chrétienne que nous sommes sauvés. Le salut nécessite que nous repentissions et nous engageons au Seigneur et Ses voies personnellement. Il n'est jamais atteint dans la solitude, car Dieu nous a tellement fait que nos vies sont entrelacées avec les autres. Mais il est encore à nous de bien, de façon décisive et cohérente continuer à se tourner vers lui avec les autres et pour les autres. De cette façon, la prière de Saint-Nina précité ainsi que ceux de l'autre Egaux-aux-Apôtres portent fruit dans nos vies et les vies d'innombrables personnes autour de nous.